

זרי למרי - הקרב נמשך

אפשר יהיה למנוע זאת רק על-ידי התעוררות גדולה של דעת-הקהל, ובייחוד התעוררות בנח"ל עצמו. השבוע, כאשר הופעתי בוויכוח פומבי עם הד"ר יוחנן באדר בפני ציבור כל-מיפולגתי של תלמידי אוניברסיטת תל-אביב, היה ברור שכל הקהל,

ו חש לגבי תגובת הציבור על המרי שלנו בנח"ל. הציבור כולו, כך נראה, הבין והסכים. אחד ב"דבר", ומאמר-השמעה זדוני עוד יותר ב"על" (לאכת אדונו בלחט גדול יותר מאשר האדון עצמו) - ית, מקיר אל קיר, מאחורי המרי הפרלמנטרי שלנו.

ה של הסתייגויות להצעת-החוק עופר-באדר - כולן לשיבת ועדת-החוק-הקומישפט, הדנה עתה בהצעה,

תגובת הציבור: מייק ב"ידיעות אחרונות"

ובכלל זה חסידי נח"ל, מתנגדים לקנוניית עופר-באדר. הדבר יזיק לנח"ל, בלי כל ספק, בבחירות. השאלה היא רק: האם יש למנהיגי נח"ל אומץ-הלב והתבונה להיסוג מעניין זה בעוד מועד?

מעניין גם במערך התחילו להופיע סימנים של התנגדות לקנונייה, והדבר הביא להתנגדות גלויה להשתלטות אברהם עופר על מטה הבחירות של המערך. דרשנו להופיע בפני מליאת סיעת המערך, והומונו להופיע בפני הנהלת הסיעה. נראה שחוששים שמא נשפיע על אנשי-השורה של הסיעה.

אולם אני חושש מאד שהמערכה הראשונה של המרי לא היתה האחרונה. על כל פנים, סיעתנו ערוכה להמשך המאבק.

תגובת השילטון: פרץ ב"דבר"

את כולן בפרוטרוט. כן עשו גם הסיעות הקטנות האחרות, שאינן וועדה. אם הרוב האוטומטי של המערך ונח"ל בוועדה ידחה את ת - נדרוש להעלות אותן במליאה, כשתחזור הצעת-החוק אליה לקריאה שנית. אז יהיה צפוי חידוש המרי.

בניגוד לדעתו, השתתפותו של מר מרדכי בנטוב, שהצביע בשעתו נגד ההשתתפות במיבצע. אני מבקש לדעת:

- (1) אם הוחלט להחליף את מר בן-פורת כמנחה התוכנית - מדוע הוחלט להחליפו?
- (2) אם הופעלו לחצים, כאמור לעיל - על-ידי מי? מדוע? האם צונזרו מראש תוכניתיו של מר בן-פורת? אם כן - על-ידי מי?

תשובת שריהחינוך והתרבות יגאל אלון:
להלן התשובה שנמסרה לי על-ידי רשות-השידור: לשאלה 1: בדיון שהיה בתוכנית השעה השלישית בוועד המנהל ביום 8.10.72, הובעה הערכה לטיב המיסוד רים, אך כימעט כל חברי הוועד המנהל, שהשתתפו בדיון זה, סברו כי אין התוכנית צריכה להיות קשורה לאורך ימים במנחה אחד. לפיכך הוחלט בדרך המבצע של רשות השידור לנהוג לפי עמדתו הברורה של הוועד המנהל, ולהחליף את המנחה אחרי שתצא התוכנית לחופשה, לשם שידור מישדרים הקשורים בשנת הכ"ה, כלומר לאחר חודש אפריל. כאשר נודע הדבר למר ישעיהו בן-פורת הוא הקדים והודיע כי לא יוסיף להנחות את התוכנית באלתר. יצויין, כי עיקרון הרוטציה נהוג בדרך כלל בתוכניות ברדיו ובטלוויזיה.

לשאלה 2: לא הופעלו כל לחצים, מר בן-פורת לא היה עורך התוכנית, אלא המנחה שלה. בכל ימי קיומה קבעו את תוכנה מפקי התוכנית, במקובל ברשות השידור. על המפקים הללו יש פיקוח מקצועי לפי המדרג המקובל ברשות השידור, ואין עליהם צנזורה, וזלת הצנזורה הצבאית בענייני ביטחון, הנהוגה בכל אמצעי-התקשורת.

היו"ר יצחק נכון: שאלה נוספת לחבר-

הכנסת אבנרי:
אורי אבנרי: כבוד השר, האם זה לא נראה לך מוזר שהמנחה היחיד שעליו גמרה הביקורת את ההלל במשך כל הזמן, אבל שלא היה מקובל על צמרת מפלגת העבודה, הוחלף לפי עיקרון הרוטציה, בו בזמן שכל המנחים האחרים, שעליהם נמתחה ביקורת, אבל שהם מקובלים על מיפולגתי העבודה - אינם מוחלפים לפי עיקרון הרוטציה?
שריהחינוך והתרבות אלון: אינני רוצה לומר את התרגום העברי למילה NONSENSE, היו יש תוכניות בטלוויזיה וברדיו שזכות לי ביקורת חיובית, היו בהן ותהינה בהן רוטציות כפי שרצוי, בייחוד כאשר מדובר באנשים שאינם משולבים בין אנשי רשות השידור, אלא מחומנים מהמורות השונות לשתף פעולה עם רשות השידור. אני מעולם לא ביקרתי, ואיש לא ביקר, את פינקס-החבר של העתונאי ישעיהו בן-פורת. מר בן-פורת צריך היה להביא, כאשר היה מדובר ביציאת התוכנית לפגרה, יבקשו ממנחה אחר להנחות את התוכנית. אין ספק ששעתו של מר בן-פורת היתה מגיעה, לאחר שאדם אחר היה מנחה את התכנית.

מה שנוגע לחתימות - אינני חושב שהשאלה הזאת נוגעת אלי.

מר בורוקובסקי

לא הוזמן

שאייתה מס' 5562
ח"כ אורי אבנרי שאז את שריהדתות:
בהארץ מ-21 בנובמבר 1972 כותב פרופסור אמנון רובינשטיין כלהלן:

"האח והאחות הותרו ממזרותם על-סמך קביעה ש בעלה הראשון של אמם לא גוייר כהלכה - וזאת מבלי שבית-הדין טרח אפילו לשמוע טענותיו. סבלם בא לקיצו, אך סבלו של אדם אחר כבר החל. מצוקתם היתה אולי גדולה משלו. אך צריך לזכור כי בעיתם נפתרה על חשבון מי שהוא אחר".

אני מבקש לדעת:
האם לאור קביעתו הנ"ל של פרופסור רובינשטיין, שהוא פרופסור למישפט קונסטיטוציוני, בירר שריהדתות מדוע לא הוזמן בעלה הראשון של הגברת לנגר לטעון את טענותיו בפני בית-הדין המיוחד שהקים הרב גורן?
תשובת שריהדתות זרח ורהפטיג:

אין שריהדתות מתערב בהליכים פנימיים של בית-הדין הרבניים, שהם עצמאיים ובלתי-תלויים. היו"ר מרדכי זר: שאלה נוספת לחבר-

הכנסת אורי אבנרי.
אורי אבנרי: כבוד השר, בלי קשר לנושא זה או אחר, האם ייתכן, גם בבית-דין רבני, לחרוץ דינו של אדם בלי לשמוע אותו?
שריהדתות זרח ורהפטיג: תגיש שאילת תה נפרדת. זה לא אותו נושא.

מבט לחדשות

הישעה השלישית

שאייתה מס' 5611
ח"כ אבנרי שאז את שריהחינוך והתרבות:
בידיעות אחרונות של יום 28 בנובמבר 1972 נתפרסם מיכתב ששלח מר ישעיהו בן-פורת ליו"ר רשות השידור. במיכתבו מציין מר בן-פורת, כי נמסר לו שיוחלף כמנחה תוכנית הטלוויזיה השעה השלישית, כן מציין בן-פורת כי הממונים עליו לחצו עליו להנחות תוכנית על יחסי יהודים וערבים בארץ, ללא השתתפות ערבים, וכי בדיון על מיבצע-קדש נפסלה,

זורי אבנרי: אני מניח כך. על כל פנים מכובד עלי, וידוע היטב בכנסת ככתב זנטרי.

זכר ששורר את התגובה העיקרית - ואליו התייחס כבוד השר - הוא שפקיד ישראלי נמש במיבחנים גזעניים, הזכורים לשימעה שטר מטייט, דהיינו בודק תווי-פנים כדי ש אם אנשים אלה הם יהודים או בלתי-יהודים. כבוד השר יודע מה הם תווי-פנים יהודיים? **זריהפנים יוסף בורג:** עניתי בדיוק, שכל מי צריך להיות מדויק, ומשום כך צריך לטעון על ביטויים כאלה או כאלה בכתבה אחראי, גם אם אין לי שום דבר נגד הסופר, כי עדותך מכובד על כולם.

חדשות אלון

ועתיקות דיין

שאייתה מס' 5635
הכריזהכנסת אורי אבנרי שאז את שריהי חינוך והתרבות:

בעיקבות דו"ח היועץ המישפטי לממשלה לשר ה- חינוך והתרבות, בנושא "ועתיקות דיין",

אני מבקש לדעת:
מה הן מסקנותיו של שר החינוך והתרבות בעיקבות הגשת הדו"ח הנ"ל?

תשובת שריהחינוך והתרבות יגאל אלון:
במיכתבו אלי מ-21.11.72, הודיעני היועץ המישפטי לממשלה, כי בדק את הנושא של "מכירת עתיקות שבאו מרשותו של מר משה דיין, בבית קרן תרבות אמריקה ישראל בניו-יורק". נושא זה, הועלה בפני על-ידי מי שהיה חבר הנהלת הקרן הנ"ל, עו"ד מרדכי וירשובסקי, והועבר על-ידי לבדיקתו של היועץ המישפטי לממשלה. אני מקבל את חוות-דעתו של היועץ המישפטי לממשלה, כי "אין הצדק לגקיסת צעדים נוספים בקשר לנושא הנידון".

היו"ר יצחק נכון: שאלה נוספת לחבר-

הכנסת אבנרי.
אורי אבנרי: כבוד השר, האם כשרהחינוך והתרבות אתה חושב שזה נוהל טוב וסביר, ש נמכרים בחו"ל הפצצי-עתיקות בצירוף תעודה של שר בממשלת ישראל, למשל: "מאוספו של השר משה דיין".

שריהחינוך והתרבות יגאל אלון: בדרך כלל, ייצוא עתיקות ישראליות לחו"ל, או עתיקות שנתגלו בארץ בחו"ל, הוא אסור, פרט לאותן עתיקות שיש עליהן היתר מיוחד.